

Bezoekers dobberen in capsule de ondergang tegemoet

door Dieter van den Bergh

Waarschijnlijk moeten we als publiek iets doen, waar- schuwt een bezoeker vooraf. „Dat is altijd bij Dries.“ 'Dries' is de onorthodoxe Utrechtse theatermaker Dries Verhoeven (Oosterhout 1976), die naam maakte met 'ervaringstheater'.

'Gode zegene de greep', dat woensdag 16, donderdag 17 en vrijdag 18 januari in de Verkadefabriek staat, is zo'n (installatie)voorstelling die de tongen los zal maken. Niet eenvoudig om er iets over te vertellen, zonder (te) veel te verklappen. Verassing speelt een centrale rol. Twintig bezoekers nemen plaats in een (échte) oranje reddingscapsule; drie daarvan moeten man zijn en vier vrouw. Waarom? Dat wordt binnen in de capsule snel duidelijk. Het publiek wordt vriendelijk verzocht niet te praten, toch

THEATER

Dries Verhoeven

- 'God zegene de greep'.
- Gezien première De NWE Vorst, Tilburg, zaterdag 8 december.
- Nog te zien: 16 t/m 18 januari Verkadefabriek, Den Bosch.

krijgt iedereen een geheel eigen rol toebedeeld, dank zij een inventief technisch foefje. In de capsule zit iedereen in hetzelfde, op zee dobberende schuitje: de rampspoed waar iedereen zo bang voor was, is gekomen. Dit was het dan, het einde nadert, toekomst, dat is iets uit het verleden. Maar de apocalyps schept ook een band, een intieme band zelfs. De lotgenoten, wildvreemden, leren elkaar in dit donkere ruim snel kennen, en daar komt geen (fysieke) acteur aan te pas. Met een

drankje erbij wordt het zowaar nóg gezelliger, en persoonlijker zelfs dan in het gehaaste 'echte' leven. Er wordt gelachen, gedanst op Cornershops 'Brimful of Asha', gevreeën om te vergeten, en het gevoel van tijd vervliegt.

Maar langzaam vervliegt ook de hoop. Ook God biedt geen houvast meer en de beschaving brokkelt zienderogen af. Wie als eerste een been wil afstaan, steekt zijn hand op! Hoe het verhaal eindigt, verklappen we niet, wel dat er tegen het einde nog een zintuiglijke ervaring staat te wachten. Met 'God zegene de greep' brengt Dries Verhoeven uniek intiem ('hoorspel')theater: confronterend, ontroerend, geestig, therapeutisch bijna. En actueel bovendien, niet alleen in het zicht van het steeds opnieuw voorspelde einde der tijden maar ook gezien het welig tierende individualisme en de vele doemscenario's die de ronde

Twintig bezoekers nemen voor de voorstelling van Dries Verhoeven plaats in een (échte) oranje reddingscapsule.

doen. Maar hoe gedragen we ons écht in crisissituaties? Nooit eerder zat theaterpubliek zo dicht bij elkaar op de huid, letterlijk en fi-

guurlijk. Een publiek dat helemaal niets hoeft te doen, behalve zitten, stil zijn en collectief de ondergang ondergaan.